

lodder er anvendt. Naar der i Titelen staar „Spadekultur“, synes denne Betegnelse efterhaanden at blive noget forældet. Beløbet er udelukkende anvendt til Fremme af Havebrug, og Titelen burde derfor formentlig i Fremtiden rettes derefter.

Under Nr. 61 i Betænkningen er der et Samraad om Landbo- og Husmandsforeningers Indflydelse paa Fordelingen af Tilskud til Landbrugskursus, men da det er fremkaldt af et andet Parti, end det jeg tilhører, finder jeg ikke Anledning til at gaa nærmere ind paa dette Forhold i Øjeblikket.

Under Nr. 62 er der ved Skrivelse fra det kongelige danske Haveselskab og det jyske Haveselskab meddelt, hvor mange Ansøgere der har været, og hvor mange der har faaet bevilget Understøttelse af de henholdsvis 5,000 og 1,000 Kr., som de paagældende Selskaber modtog til Husmænds- og Arbejdersønners Oplæring i økonomisk Havebrug. Under Nr. 63, Listen Nr. 42, er Summen til Medhjælp ved Veterinær- og Landbohøjskolens Undervisning forhøjet med 1,400 Kr., idet Assistentstillingen ved Højskolens ambulatoriske Klinik foreslaas ændret til Stilling som Reserve-dyrlæge.

Under Nr. 64 findes en interessant Redegørelse fra Selskabet „Hedebruget“. Som det vil erindres, blev der i Fjor første Gang bevilget dette Selskab et Beløb, som sattes til 1,500 Kr. Det var nærmest at betragte som et Forsøg, og der blev ogsaa fra Ministerens Side udtalt, at hvordan Bevillingsmyndighederne i Fremtiden skulde stille sig til denne Sag, maatte bero paa de indvundne Erfaringer om, hvordan Selskabet virkede til Fremme af sit Formaal. Ved den Bevilling, der i Aar er foreslaaet paa 15,000 Kr., altsaa 10 Gange saa meget som der bevilgedes i Fjor, vil Sagen jo komme ind i en mere fast Form, og det glæder mig, at den udførlige Redegørelse fra Selskabet „Hedebruget“ i høj Grad indgyder Tryghed og Tillid til dette Selskab. Hele den grundige Maade, hvorpaa Selskabet gaar frem, vil medføre, at Selskabet kan virke i høj Grad regulerende ved Opdyrkningen. Jeg understreger særlig den Udtalelse, der findes Sp. 591—92 i Betænkningen, hvor Selskabet siger, at det „trøster sig til at udtale, at der haves Betyggelse for, at intet Tilskud vil blive givet til Arealer, der ikke egne sig til Opdyrkning, og det anser det ogsaa for en af sine Opgaver at virke hemmende overfor det ukyndige og hensigtsløse Arbejde paa Indtagning af Arealer, som efter

deres Beskaffenhed burde blive liggende i Lyng eller i det højeste tilplantes“. Adskillige have jo næret den Frygt, at Bevillingen skulde medføre, at der blev opdyrket Arealer, som hellere maatte blive liggende i Lyng eller tilplantet. Det glæder mig, at denne Frygt er ugrundet. Ligeledes havde jo adskillige Frygt for, at Tilskuddet ikke skulde komme de virkelige Hededyrkere til gode, men at det skulde gaa i Spekulanters og de større Jordejeres Lommer. „Hedebruget“ erkender ogsaa, at dette maaske neppe helt kan forhindres. Imidlertid er der jo ingen Tvivl om, at naar Foreningen selv har Øje for de uheldige Forhold, som her kunne opstaa, ville de kunne modvirkes meget betydeligt, og jeg skønner da ikke rettere, end at der er al mulig Grund til at lykønske „Hedebruget“ til dets Virksomhed.

Nr. 65 i Betænkningen, Nr. 43 i Listen, angaar en større Bevilling til Fiskeriinspektionen, en Udgift paa i alt 104,811 Kr. 75 Øre. Denne store Udgift fremkommer som Følge af Loven af 4. Maj 1907 om Saltvandsfiskeri. Forslaget fremkommer efter Indstilling af Fiskeriinspektøren, og jeg skal henvise til den udførlige Motivering, som ledsager Forslaget. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at i Stedet for Fiskerifogederne, har man ment det heldigere i større Udstrækning at ansætte Fiskeribetjente. Der gøres gældende at med den ringe Løn, som Fiskerifogederne fik, vilde det ikke være muligt at faa Folk, som skulde have deres Hovederhverv derved, til at bestride Arbejdet, og det Arbejde, de da vilde udføre, vilde være uden nævneværdig Betydning for Kontrollen. Endvidere skal jeg gøre opmærksom paa, at Motiveringen omhandler to Ændringsforslag, nemlig dels Forslaget om Lønning til Personalet ved Fiskeriinspektionen m. m., og dels et Forslag om Anskaffelse af Motorfartøjer til Kontrollen. Fiskerne benytte nemlig mere og mere Motorbaade, og følgelig maa Kontrollen ogsaa have saadanne og kan ikke nøjes med de Sejlkuttere, de nu have. Et Forslag om at sælge de nuværende Sejlkuttere og at anskaffe Motorbaade i Stedet, hvilket vil medføre en Udgift af 30,000 Kr., findes derfor paa § 26 under Ændringsforslag Nr. 196, Betænkningens Nr. 211.

Det næste Ændringsforslag findes under Betænkningens Nr. 66, hvor der er foreslaaet en forøget Bevilling paa 1,880 Kr. til Kontrollen med Ferskvandsfiskeri, navnlig Lakse- og Ørredfiskeriet i nogle